

Moj mačak Gibo

Jedne kišne noći,
ispred moje kuće,
čulo se mače,
koje tužno i uplašeno mjauče.

Sjećam se, kao da je juče bilo,
mama ga je čula,
i u kuću donijela,
te me jako obradovala.

Našla ga je pokislog,
prljavog i gladnog.
Nahranismo ga i utoplismo
i nazvasmo ga Gibo.

Moj mačak,
jedini je i pravi
pjesme ove junak.

Bijele je boje,
sa šarama žutim,
vrti repom
ako se na njega ljutim!

Svakog dana sa njim sam se igrala,
svaki dan ga hranila,
sve više se s njim zbližavala.

A jedne noći
dok sam spavala,
nešto me je po obrazu zagolicalo
otvorih oči-
bješe to moje malo mjaukalo.

Nažalost,
jednog dana Gibo je nestao,
nije se danima pojavljivao.

Prošli su tako i mjeseci,
za mene je to bila vječnost!
Bez Giba je tužno bilo,
ali pojavio na moju radost!
To se baš danas dogodilo,
moj Gibo se meni vratio!

Učenica: Matea Ščekić, 7.razred

**OŠ "Anto Đedović" Jovana Jovanovića
Zmaja, 4 Bar, Crna Gora**

Mentor: Svetlana Knežević, prof.

Meil: svetlana.knezevic@os-adjedovic.edu.me